

felv have givet det. Det er nemlig foreslaaet at begrænse Lovens Virkefreds til de Sygdomme, der i Lovforslaget, som det nu er affattet, ere betegnede som de farligere Sygdomme — vel ikke ubetinget alene de, der ere nævnte i § 4, men ogsaa de, der ere stillede i Klasse dermed. Jeg maa først herved bemærke, at det maa dog vel være Regjeringen, der i Henshold til Oplysninger, som maatte være indhentede fra Sagkyndige, skulde bestemt udtale ved Instruxen, hvilke Sygdomme det skulde være; thi ellers frygter jeg for, at der vilde savnes den fornødne Præcision ved Lovens Anvendelse. Men selv dette forudsat, hvad der forøvrigt helst maatte udtales paa et passende Sted i Loven, vil jeg gjøre opmærksom paa, at Lovudkastets Bygning vilde paa en væsentlig Maade blive angreben ved disse Forslag, uden at de ærede Forslagsstillere have taget Hensyn dertil. Jeg maa ogsaa gjøre opmærksom paa Forskjellen imellem § 3 og § 4, som de nu foreligge fra det ærede Udvalgs Side. § 3 siger: „Finder Dyrlægen, at noget af ham undersøgt Dyr er angrebet af en smitsom Sygdom, eller at der, med Hensyn til en af de i § 4 nævnte farligere Sygdomme, er overveiende Sandsynlighed for, at saadant er Tilfældet, da skal det og det skee.“ Altsaa i det ene Tilfælde er Dyret angrebet af en smitsom Sygdom og i det andet er der overveiende Sandsynlighed for en farligere Sygdom. § 4 siger

derimod: „Antager Dyrlægen det for afgjort eller dog for sandsynligt, at den besundne Sygdom er Miltebrand eller Jaarekopper eller ondartet Klovesyge hos Faaret eller Svinne eller Springorm hos Hesten eller ondartet Lungesyge hos Oxen eller Dvægpest, da skal det eller det skee.“ Naar vi nu baade i § 3 og 4 opstille Lovens Virkefreds paa samme Maade — i begge Tilfælde skulde jo nu Loven komme til Anvendelse paa, som det hedder i Forslaget til § 3, en af de i § 4 nærmere betegnede ondartede smitsomme Sygdomme; saa seer jeg ikke rettere, end at Affattelsen nødvendigviis maa undergaae en mere gennemgribende Forandring end den, de ærede Forslagsstillere have været opmærksomme paa. Jeg troer, at det hele, som nu har en smuk og god Form, vil blive paa en besynderlig Maade forvansket, naar der ikke foregik en større Forandring, end her er foreslaaet. Jeg vil ikke sige, at det er en absolut Indvending mod Forslagets Antagelse under Forbehold af, at de fornødne Forandringer senere skee; men det er en Misliighed, at man ikke har gjort sig det klart, hvorledes senere den fornødne Omdannelse af Paragraphen skal finde Sted. Jeg skal dernæst bemærke, hvad, tildeels vor ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at det er tvivlsomt, om det vilde være rigtig i § 3 at lade hele Sognefogdens Virksomhed forsvinde.